

CUG (22) *sb m*

-g (10), -k (2).

sg *N* *cug* (9). ◇ *G* *cugu* (2). ◇ *A* *cug* (3). ◇ *I* *cugi(e)m* (1). ◇ *L* *cugu* (2). ◇ *pl* *G* *cugów* (1). ◇ *A* *cugi* (3). ◇ *I* *cugami* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Zaprząg konny, składający się z kilku par koni; także jazda, konnica; equitatus Mącz; iugum Cn* (5) : *Orbari equitatu, Być postrádán yezdeckiego cugu Mącz 267c, 107c.*

cug kogo, czego (3): *Mącz 25a; A przychodził cug woznikow [quadriga] z Micraimá zá sześc let srebrenikow BudBib 3.Reg 10/29; Quadriga – Cug koni poc zwormi [!]. Calep [882]b.*

2. *Nieprzerwana jazda; tractus Mącz* (14) : *Tractus etiam, Ciągnienie/ ście/ yechanie/ cug. Mącz 461a; Tedy zafię tákifz cuk ku domowi fwemu/ Vbieżá bez żadnego gwałtu fiodłowemu. CzahTr L2v, L2.*

Wyrażenie: »jednym cugiem« (1): *Tractim, Yednym cugiem/ pędem/ ftrichem/ długo bes przeftanku. Mącz 461a.*

Przen: O życiu ludzkim (3) : *Niewdzięczny żywot ludzki/ w wśzytkim cugu iego/ Niémáfz nic odpoczynku/ niémáfz nic pewnego. GosłCast 24.*

cug czego (2): *To fztuká przednia żeglowánia tego/ Którą płyniemy/ cug wieku nálfzego/ Ominąć fkrité niebełpieczne fłáły/ Zákrytych niecnót GosłCast 55, 42.*

a. *Odcinek drogi przeznaczony do przejechania w ciągu jednego dnia, bez postoju; iter, spacium, via Mącz* (7) : *Cursu emetiri uno die ingens spacium, Wielki pąd álbo cug yednego dnia vczinić. Mącz 219d; Quot dierum est via, Wiele cugów mámy vczinić niżli dociągniemy do mieyscá. Mącz 492a, 337c.*

Szereg: »cug a droga« (1): *Extendere se magnis itineribus, Wielkie cugi á drógi czinić. Mącz 444d.*

a. *Odcinek drogi mniej lub więcej określonej długości; spacium Mącz; striga, versura, versus in arando Cn* (3) : *Ne longiusa castris triduo absit, Aby nie dáley leżał od obzu [!] yedno przes trzy cugi. Mącz 429b, 429b.*

Wyrażenie: »postski cug« (1): *Stathmos, Poftski cug/ to yeft XXVIII. włoskich mil. Mącz 412a.*

3. *Oddział wojska [czego]* (1) : *Stat sententia non minuere copias, Nie mam woley vmnieyřzác cugu wojska żołnierskiego. Mącz 417b.*

4. *praw. Zrzucenie obowiazku przysięgi z oskarżyciela na obwinionego, co znane było w prawie niemieckim pod nazwą przysięgi odkazanej* (2) :

Zwrot: »puścić cug« (1): *A iefliby on czyie bydło záięté/ nie znał fie do fzkody/ [...] tedy ma ná fwą fzkodę ono poprzyřádz [...] álbo temu który fie niezna/ puścić ten cug. SarnStat 1160.*

W przen (1) :

Zwrot: »cug puścić« (1): *Lecz co fię tknie karánia doczefnego/ niech cug fwoy pufzczá prawdzie. WysKaz 25.*

Synonimy: 2. ciągnienie, droga, jechanie, pąd, strych, ście; 3. oddział; 4. sekwela.